

Arrest

nr. 76 121 van 28 februari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Slowaakse nationaliteit te zijn, op 3 januari 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 10 november 2011 tot beëindiging van het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANSTEENHUYSE, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers echtgenote verkreeg op 6 september 2009 een E-kaart. Verzoeker deed op 7 december 2009 een aanvraag van verklaring van inschrijving als echtgenoot. Op 6 september 2011 werd ten aanzien van verzoekers echtgenote een beslissing genomen tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Op 10 november 2011 wordt ten aanzien van verzoeker de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Dit is de bestreden beslissing, die luidt:

"In uitvoering van artikel 42 bis en 42 septies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van

artikel 54 en 57 gelezen in combinatie met artikel 69 ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van Naam: [H.A.], Nationaliteit: Slovaakse Republiek , [...]

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van da beslissing:

Ten gevolge van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht van [H.Z.] (RR68103048417) op basis van fraude (art 42septies - wet 15.12.1980) waarbij betrokkenen zich vervoegden, wordt eveneens een einde gesteld aan het verblijfsrecht van betrokkenen overeenkomstig artikel 42 ter van de wet van 15.12.1980. Gezien het verblijfsrecht van [H.Z.] wordt ingetrokken op basis van fraude en gezien het rechtbeginsel 'fraus omnia corrumpit' wordt geen rekening gehouden met eventuele humanitaire elementen.

[H.A.] [...] kan het recht op verblijf niet behouden in eigen hoofde daar nergens uit het dossier blijkt dat hij een economische activiteit uitoefent. Een controle van de gegevensbank van de RSZ bevestigt dit. Bovendien blijkt uit het dossier van zijn echtgenote [H.Z.] dat zij een volledig leefloon geniet als persoon die een gezin ten laste heeft. Ook dit wijst erop dat [H.A.] geen enkele economische activiteit in België uitoefent en dus niet voldoet aan de verblijfsvoorwaarden overeenkomstig artikel 40, §4 van de wet van 15.12.1980. Het verblijfsrecht wordt bijgevolg eveneens beëindigd overeenkomstig artikel 42bis van de wet van 15.12.1980.

Gezien de intrekking van de verklaring van inschrijving van de voogden, dient ook het verblijf van [H.D.] [...] en [G.K.] [...] zelf te worden beëindigd overeenkomstig artikel 42ter van de wet van 15.12.1980.“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991) en artikel 40 en artikel 42 bis van de Vreemdelingenwet. De enige motivering is dat de echtgenote van mijn verzoeker onvoldoende tewerkstelling of studie bewezen heeft in de periode 18.02.2010 tot 10.09.2010. Nochtans heeft zij voorgelegd dat zij alle mogelijke stappen ondernomen heeft om tewerkstelling te vinden. Mijn verzoeker is ernstig ziek geworden en zij heeft de dagdagelijks zorg over hem op zich moeten nemen. Haar aanvraag tot steun aan het O.C.M.W. was een tijdelijke vraag, in afwachting van vaste en voltijdse tewerkstelling. De vrouw van mijn verzoeker voldoet dus nog steeds aan de criteria zoals omschreven in artikel 40 § 4 van de Vreemdelingenwet, zodat zijn verblijfstitel, die aan de hare gelinkt is, moet verlengd worden.”

2.2. Verzoeker richt het middel tegen de beslissing die ten aanzien van zijn echtgenote is genomen. Het enig middel is nagenoeg identiek aan het middel in het beroep van zijn echtgenote, gekend onder rolnummer 85 945. Het beroep ingediend door de echtgenote van verzoeker is verworpen bij arrest nr. 76 121 van 28 februari 2012. Het volstaat te verwijzen naar de gronden van voornoemd arrest:

“Verzoekster betoogt dat zij nog steeds voldoet aan alle voorwaarden van artikel 40, §4 van de vreemdelingenwet. Zij heeft bewijzen voorgelegd van alle ondernomen stappen om werk te vinden. Haar man is ernstig ziek geworden en zij heeft de zorg op haar moeten nemen. De aanvraag tot steun aan het OCMW was een tijdelijke vraag in afwachting van een vaste en voltijdse betrekking.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster niet aan de verblijfsvoorwaarden voldeed, zij staat niet gemeld in de databank van de RSZ. Verzoekster is dus niet, of alleszins niet legaal, tewerkgesteld geweest. Van de bewijsstukken die zij voorlegde om haar tewerkstelling te bewijzen en die geleid hebben tot het bekomen van het verblijfsrecht, wordt bijgevolg aangenomen dat ze niet authentiek zijn. Op grond van artikel 42septies van de Vreemdelingenwet wordt een einde gesteld aan haar verblijf. Verzoekster ontvangt bovendien steun van het OCMW. Zij vormt derhalve een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Verzoekster ontkent niet dat van haar geen gegevens zijn terug te vinden in de databank van de RSZ. Hoewel zij het verblijfsrecht bekam op basis van tewerkstelling, blijkt uit het administratief dossier dat deze tewerkstelling nooit heeft plaats gevonden, of toch alleszins niet op legale wijze is doorgegaan. Niets in het betoog van verzoekster is van aard om een motiveringsgebrek in de beslissing op dit punt te bewijzen.

Verzoekster zegt dat ze bewijzen heeft voorgelegd van haar inspanningen om werk te vinden. Dit argument doet niet ter zake en slaat niet op de motivering van de bestreden beslissing. Verzoekster betwist niet dat zij op basis van valse of misleidende informatie en/of door het gebruik van valse of vervalste documenten omtrent haar beweerdte tewerkstelling het verblijfsrecht heeft bekomen in ons land. Verzoekster ontkent noch weerlegt dat zij haar verblijfsrechten op frauduleuze wijze heeft verkregen. Verzoekster ontkent ook niet dat zij financiële steun krijgt van het OCMW. Zij bevestigt dit zelfs uitdrukkelijk in haar middel. Zij zegt dat deze steun tijdelijk is in afwachting van een job. Hiermee bevestigt verzoekster niet alleen dat zij niet tewerkgesteld is, hoewel zij in het verleden anders heeft voorgehouden, maar ook dat zij inderdaad heden een leefloon ontvangt. Dat zij op het moment van de beslissing een leefloon ontving van het OCMW wordt door verzoekster niet betwist.

Verzoekster maakt aan schending van artikel 40 en artikel 42 bis van de vreemdelingenwet niet aannemelijk.

Wat betreft de ingeroepen schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477). Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. (zie o.a. R.v.St., nr. 167.407, 2 februari 2007; R.v.St., nr. 167.411, 2 februari 2007)."

Verzoeker betwist in zijn enig middel de motivering van de bestreden beslissing niet.

Het enige middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC